

ROMANIA
CURTEA DE APEL BRASOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Decizia nr.

Dosar Nr.

Sedință publică din
PRESEDINTE - - judecător
- judecător
- judecător
- grefier

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursurilor declarate de reclamanta SC SRL Sfântu Gheorghe și de părâta Autoritatea Națională a Vănilor prin Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov împotriva sentinței civile nr. pronunțată de Tribunalul Covasna în dosarul nr. având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședință publică din data de când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta decizie.

Instanța, pentru a da posibilitatea părților de a depune la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de

C U R T E A :

Asupra recursului civil de față

Prin sentința civilă nr. Tribunalul Covasna a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta SC SRL împotriva părătelor Direcția Generală a Finanțelor Publice Covasna și Direcția Regională Vamală Brașov-Biroul Vamal Sf.Gheorghe și, în consecință:

A anulat în parte Decizia nr. emisă de părâta Directia Generala a Finantelor Publice Covasna și Deciziile pentru regularizarea situației întocmite de părâta Directia Regionala Vamala Brașov-Direcția Județeană Covasna nr

S-a stabilit TVA datorată pentru semiremorca lei, iar majorările aferente - la suma de lei, respingându-se restul pretențiilor și obligând părății la plata parțială a cheltuielilor de judecată în sumă de lei.

Pentru a pronunța această sentință prima instanță a reținut următoarele:

În anul 2002, conform societatea reclamantă a importat un tractor rutier pentru semiremorci cu nr. de identificare , pentru prețul echivalent a euro.

Conform DIV nr. reclamanta a importat o semiremorcă utilitară camion nr. de identificare

Conform declarațiilor date de societate pe proprie răspundere, prin reprezentantul său legal, în conformitate cu prevederile art.21/1 și 21/4 din Legea nr.133/1999, autovehiculele erau destinate dezvoltării activităților proprii de producție și servicii ale agentului economic.

Prin procesul verbal de control nr. , Direcția Regională de Accize și Operațiuni Vamale Brașov –Direcția Județeană de Accize și Operațiuni Vamale Covasna s-a constatat că semiremorca importată a fost înstrăinată la data de către SC SRL din localitatea

și s-a stabilit că titularul operațiunii este obligat la plata taxelor și drepturilor vamale, aşa cum este prevăzut la art.19 din HG nr. 244/2001.

Drept urmare s-a întocmit decizia de regularizare a situației nr. prin care s-a stabilit baza impozabilă la suma de lei, iar drepturile de import la suma de lei.

Prin Decizia nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul curent s-a calculat, pe o perioadă de zile, majorări de întârziere de 0,10% pentru obligațiile stabilite, în sumă de lei.

Prin procesul verbal de control nr. Direcția Regională de Accize și Operațiuni Vamale Brașov – Direcția Județeană de Accize și Operațiuni Vamale Covasna s-a constatat că tractorul rutier pentru semiremorcă a fost înstrăinat la data de prin factura fiscală nr. către SC SRL din localitatea Bacău și s-a stabilit că titularul operațiunii este obligat la plata taxelor și drepturilor vamale aşa cum este prevăzut la art.19 din HG nr. 244/2001.

Drept urmare s-a întocmit decizia de regularizare a situației nr. prin care s-a stabilit baza impozabilă la suma de Ron, iar drepturile de import la suma de lei.

Prin Decizia nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul curent s-a calculat pe o perioadă de 246 zile, majorări de întârziere de 0,10% pentru obligațiile stabilite, în sumă de lei.

Reclamanta a susținut că la data controlului dispozițiile Legii nr. 133/1999, al HG nr. 244/2001 și HG nr. 598/2002 erau abrogate; astfel aceste acte normative au fost abrogate prin Legea nr. 346/2004, iar HG nr. 598/2002 emis în baza Legii nr. 345/2002 a fost abrogată prin Legea nr. 571/2003; a invocat faptul că obligațiile asumate nu puteau dura o veșnicie, iar dreptul organelor vamale de a efectua control și de a modifica declarațiile vamale pe o perioadă de 5 ani nu presupune respectarea aceluiasi termen de către reclamantă; odată cu aderarea la UE nu mai era obligată să plătească drepturi vamale.

Instanța a reținut că prin adoptarea Legii nr. 133/1999 s-a urmărit stimularea înființării unor întreprinderi mici și mijlocii și crearea unui cadru legal adecvat în acest sens. Prin legea respectivă s-au acordat însă și facilități economico-financiare, fiscale și bancare.

Astfel, conform art.22 din legea nr. 133/1999 întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru mașinile, instalațiile, echipamentele industriale, know-how, care se importă în vederea dezvoltării activităților proprii de producție și servicii și se achită din fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine.

În urma importului celor două autovehicule, societatea reclamantă a completat o declarație pe proprie răspundere prin care a susținut că bunurile sunt destinate dezvoltării proprii de producție și servicii al societății.

Este adevărat că Legea nr. 133/1999 nu a prevăzut un termen până la care bunurile importate să fie folosite conform destinației indicate, însă importul acestora s-a făcut sub un anumit regim vamal.

În acest sens, potrivit art. 21/1 pct.19 din HG nr. 244/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a legii nr.133/1999 "la schimbarea destinației bunurilor importate scutite de la plata taxelor vamale întreprinderile mici și mijlocii sunt obligate să îndeplincă

formalitățile legale privind importul bunurilor și să achite drepturile de import. În acest caz valoarea în vamă se calculează la cursul de schimb valutar valabil în ziua constatării schimbării destinației bunurilor în cauză”.

Pe de altă parte, conform art.71 din legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, „importatorii sau beneficiarii importului de mărfuri destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior declarării vamale, schimbă utilizarea mărfuii, sunt obligați să înștiințeze înainte autoritatea vamală, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări”.

În cauză nu are relevanță că Legea nr.133/1999 a fost abrogată prin Legea nr. 346/2004. Prin această ultimă lege s-a creat un alt cadru legal pentru stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii pe de o parte, iar pe de altă parte, această lege nu a adus nici o atingere regimului vamal al bunurilor importate care au continuat să fie sub incidența prevederilor art.71.

Potrivit art. 3 alin.1 lit.c din Legea nr. 141/1997 prin drepturi de import se înțelege „taxele vamale, taxa pe valoarea adăugată, accizele și orice alte sume care se cuvin statului la importul de mărfuri”.

Legea nr. 141/1997 a fost abrogată prin Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României. În art.284 din această lege se prevede că „operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a prezentului cod se finalizează potrivit actelor reglementării”.

De asemenea, art.660 alin.(1) din HG nr. 707/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, prevede că „operațiunile pentru care s-au depus declarării vamale sau regimul prevăzut în reglementările vamale anterioare prezentului reglament se deculează și se buchetează în conformitate cu acele reglementări”.

La data importului, în anul 2002, reclamanta a fost scutită de plata TVA-ului

S-a reținut că, în scopul echității dacă în Legea nr.133/1999 nu se prevedea un termen până la care bunurile să fie folosite conform destinației lor, reclamanta avea obligația înștiințării autorității vamale.

Prin vânzarea bunurilor, destinația acestora a fost schimbată față de data importului astfel că în cauză sunt incălcate dispozițiile legale în vigoare la data operațiunii.

Conform art. 394 alin.2 din HG nr. 1114/2001 ”în cazul în care mărfurile urmează să fie utilizate în alte scopuri decât destinația declarată sau autoritatea vamală constată că au fost utilizate în alte scopuri, sunt aplicabile prevederile art. 71 din Codul vamal al României. Elementele de taxare în baza căreia se calculează drepturile de import sunt cele în vigoare la data schimbării destinației, valoarea în vamă fiind cea declarată la data importului. Încasarea drepturilor de import se face în baza procesului-verbal de control sau, după caz, a actului constatator întocmit de autoritatea vamală”.

De asemenea, s-a reținut că bunurile în cauză nu au fost importate după aderarea României la Uniunea Europeană.

Pentru clarificarea aspectelor referitoare la modul de calcul al obligațiilor bugetare și majorărilor aferente, în cauză s-a efectuat o expertiză contabilă.

În raport de actele administrative întocmite de organul vamal și de expertiza efectuată a reținut că prin decizia de regularizare a situației nr. [REDACTAT] organul de control a încalcat baza imposibilă stabilită suplimentar la suma de [REDACTAT] lei, pentru care a stabilit VA de plată în sumă de [REDACTAT] lei. Această decizie se referea la semiremorcă

Prin expertiza efectuată, expertul a stabilit baza de calcul la suma de [REDACTAT] lei, iar cantumul TVA la suma de [REDACTAT] lei.

Instanța nu a luat în considerare sumele stabilite de expert ci cele din decizia de regularizare, pentru că altfel ar însemna să înrăutățească situația reclamantului în propria

cale de atac (contestăția împotriva deciziei nr mari decât cele stabilite de organele de control.

și să se ia în considerare datorii mai

Expertul a calculat pentru semiremora Krone majorări de întârziere pentru perioada

Instanța a luat în considerare doar perioada stabilită în deciziile de regularizare, respectiv dat fiind că obligațiile de plată, respectiv majorările au fost calculate pentru această perioadă, iar în spate nu există nici un act administrativ emis de părăte din care să rezulte calcularea vreunor majorăriri pentru o altă perioadă.

Împrejurarea că potrivit dispozițiilor legale, majorările curg până la achitarea debitului principal nu are relevanță, cadrul procedural fiind limitat la conținutul și legalitatea actelor administrative atacate.

Pe perioada TVA, obligația devenind scadentă începând cu data de procentul de 0,1%, rezultă că pe o perioadă de 58 de zile majorările de întârziere se ridică la suma de lei, suma calculată corect prin decizia de regularizare.

În ce privește semiremora - expertul arată că nu se plătesc majorăriri; în perioada TVA aferentă importurilor nu trebuia plătită la organele vamale de către reclamantă, plata taxei se realiza printr-o procedură simplificată prin evidențierea ei în deconturile TVA.

Situată relevată de expert nu are aplicabilitate în cauză, întrucât în spate obligația de plată a TVA derivă din nerespectarea regimului juridic al bunurilor importate în anul 2002 – după cum s-a arătat anterior – și nu pentru un import realizat în perioada de referință.

Ca urmare a schimbării destinației bunului, se va lua în considerare perioada cuprinsă în actele de control, la suma calculată de expert pentru tractorul , iar majorările se calculează pe perioada , ținând cont de data exigibilității TVA, deci pe o perioadă de 194 zile, aplicând același procent rezultă că pe perioada respectivă, la suma datorată cu titlu de TVA majorările reprezintă lei.

Împotriva hotărârii a declarat recurs reclamanta și a solicitat admiterea acțiunii întrucât în mod greșit s-a apreciat de către instanță de fond că sunt aplicabile în spate dispoziții legale abrogate. În cazul în care se apreciază hotărârea instanței de fond ca legală și temeinică, a solicitat să se constate că instanța nu s-a pronunțat asupra unui capăt de cerere formulat prin acțiunea principala prin care solicita restabilirea situației anterioare plății obligațiilor în sensul ca părătele să îi restituie diferența între sumele executate în baza deciziilor nr.

și cea stabilită prin prezență.

În cauză a declarat recurs și intimata Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov – Biroul Vamal Sf. Gheorghe și a solicitat respingerea acțiunii reclamantei întrucât aceasta datorează drepturile de import pentru schimbarea destinației bunurilor.

Examinând hotărârea atacată, motivele de recurs invocate și prevăzute de art. 304 Cod procedură civilă, probele administrative în cauză, instanța constată următoarele:

Reclamanta a solicitat să se constate că obligațiile stabilite de organul fiscal nu au un temei legal întrucât legea era abrogată.

Pentru cele două autovehicule importate în anul 2002 reclamanta a completat o declarație pe proprie răspundere că bunurile sunt destinate dezvoltării proprii de producție și servicii al societății.

În reclamanta a înstrăinat cele două autovehicule și au devenit incidente dispozițiile art. 21/1 pct.19 din HG nr. 244/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.133/1999. Reclamanta nu a respectat dispozițiile art. art.71 din legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, având obligația să înștiințeze înainte autoritatea vamală, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări

Legea nr.133/1999 a fost abrogată prin Legea nr. 346/2004 și efectele ei s-au produs întru reporturile juridice constituite sub regimul acesta.

Legea nr. 141/1997 a fost abrogată prin Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, iar în art. 284 se prevede că „operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de clementările vamale anterioare intrării în vigoare a prezentului cod se finalizează potrivit celor reglementări”.

Legea nr. 141/1997 prevede în art. 61 că autoritatea vamală are dreptul ca într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor, ceea ce în spate s-a respectat.

Totodată și art. 660 alin.1 din HG nr. 707/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, stabilește că „operațiunile pentru care s-au depus declarații vamale sub regimul prevăzut în reglementările vamale anterioare prezentului regulament se derulează și se încheie în conformitate cu acele reglementări”.

Tratatul de Aderare a României la Uniunea Europeană, aprobat prin Legea nr. 57/2005, prevede că Regulamentul CCE nr. 2913/1992 și Regulamentul CCE nr. 2454/1993 se aplică statelor membre cu respectarea dispozițiilor speciale.

Dispozițiile speciale sunt prevăzute la art. 1-19 și prevăd măsuri tranzitorii. Din caminarea acestora rezultă că nu există dispoziții tranzitorii cu privire la importurile de bunuri efectuate anterior acestei legi.

La data importului, în anul 2002 reclamanta a fost scutită de plata TVA-ului. Prin înzarea bunurilor, destinația acestora a fost schimbată față de data importului astfel că în iuză sunt incidente dispozițiile legale în vigoare la data operațiunii.

Ca urmare se constată a fi nefondată solicitarea reclamantei de a se constata că obligațiile fiscale stabilite în sarcina sa prin deciziile nr. emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Covasna nu au temei de drept.

În ce privește solicitarea de a dispune restabilirea situației anterioare, se constată că este parțial întemeiată astfel încât recursul urmează a fi admis. În condițiile în care în prezența iuză, în urma expertizelor judiciare însușite de instanță, s-au stabilit obligațiile fiscale mai mici decât cele prevăzute în deciziile atacate, iar sumele din aceste decizii au fost plătite de reclamantă, este necesară restabilirea parțială a situației anterioare în sensul restituirii către reclamantă a sumei reprezentând diferența între sumele executate în baza deciziilor nr. și cea stabilită prin prezenta.

În ce privește recursul intimat la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni vamale Brașov – Biroul Vamal Sf. Gheorghe se constată a fi nefondat având în vedere considerentele expuse mai sus, întrucât mod eronat s-au calculat sume mai mari decât cele atestate de reclamantă pentru suma stabilită ca TVA pentru semiremorca și majorările de întârziere în efectuarea plății TVA.

Având în vedere că recursul reclamantei este admis pentru considerentele arătate și ceasta a solicitat aplicarea art. 274 Cod procedură civilă, față de sumele dovedite a fi plătite în prezența cauză, urmează a se admite cererea și a se dispune în consecință.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE:

Admite recursul declarat de SC SRL Sf. Gheorghe împotriva sentinței civile pronunțată de Tribunalul Covasna în dosarul nr. pe care o modifică în parte în sensul că:

Dispune și restabilirea parțială a situației anterioare și în consecință:

Obligă în solidar intimatele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Covasna și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov – Biroul Vamal Sf. Gheorghe să restituie societății reclamante suma reprezentând diferența între sumele executate în baza deciziilor nr.

și cea stabilită prin prezenta.

Respinge restul pretențiilor.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței civile.

Respinge recursul declarat de intimatul Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov – Biroul Vamal Sf. Gheorghe împotriva aceleiași hotărâri.

Obligă pe recurenta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov – Biroul Vamal Sf. Gheorghe să plătească recurenței SC SRL Sf. Gheorghe suma de lei cheltuieli de judecată în recurs.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi,

Președinte

Judecător